

[Fogh Rasmussen]

Man kan diskutere, om det overhovedet er velbegrunderet at ændre Danidas administrative status. Der er i hvert fald ikke argumenteret særlig overbevisende for det i rapporten fra administrationsdepartementet. Men hvis der føles et behov for at styrke Danidas identitet, vil jeg egentlig godt stille det spørgsmål: hvorfor så ikke vælge den rene løsning og gøre Danida til et nyt departement i udenrigsministeriet?

Administrationsdepartementet er vel også på lidt tynd is i sin argumentation imod en sådan løsning. På side 67 og 68 i administrationsdepartementets analyse hedder det bl.a.:

»Et afgørende spørgsmål er imidlertid, om behovet for adgang til ministeren også tilsliger en løsning med Danida som et selvstændigt departement.

Som tidligere nævnt er bistandspolitikken som sådan af forholdsvis stabil karakter, og behovet for en løbende dialog med ministeren i konkrete og generelle sager må skønnes at være mindre påtrængende på bistandsområdet end på andre centrale udenrigspolitiske områder som f.eks. markeds- og sikkerhedsområderne.

Da behovet for en umiddelbar adgang til ministeren som nævnt ikke i sig selv kan begrunde en ændret placering af Danida, kan administrationsdepartementet ikke anbefale en placering som et tredje departement . . . «

Se, den logiske konsekvens af det ville jo være, at ethvert ministerområde, hvor der ikke var kontroversielle emner, kunne undvære et departement, og vi står lidt uforstående over for dette med adgangen til ministeren. Det fremstår, som om det ville være besværligt for udenrigsministeren at have en Danidadepartementschef rendede ustandselig, og det er naturligvis en rørende omsorg for ministerens tid, som mit parti i høj grad påskønner, men mon ikke den slags regulerer sig selv i praksis?

Men administrationsdepartementet foretrækker altså en såkaldt selvstændig enhed. Ifølge departementet tænker man sig en selvstændig enhed som noget, der har en placering uden for 2. og 3. departement direkte under udenrigsministeriets direktør, og så hedder det i administrationsdepartementets analyse:

»Adgangen til ministeren vil i princippet foregå gennem direktøren, medmindre andet konkret er aftalt . . . «

Se, her støder vi igen på dette med adgangen til ministeren. Det skulle altså være en fordel, at den går gennem udenrigsministeriets direktør. Det forstår vi måske ikke helt, det forekommer ikke rationelt.

Vi vil altså sige: rapportens argumentation for at ændre Danidas status er ikke overbevisende, men hvis der er et ønske om at styrke Danidas profil, så foretrækker vi nok den rene løsning, nemlig at gøre Danida til et tredje departement i udenrigsministeriet, og vi har da også noteret os, at u-landsstyrelsen har anbefalet denne løsning, som også har fået klar støtte i rådet for internationalt udviklingssamarbejde, og udenrigsministeren har understreget dette i sin redegørelse til folkettingen.

Afslutningsvis vil jeg gerne fremhæve rapportens forslag om at etablere et særligt erhvervsrettet kontor i Danida. Der ligger efter vores opfattelse nogle vældige perspektiver i at udbygge kontakten til og udvide udnyttelsen af dansk erhvervsliv i bistandsarbejdet. I venstre er vi meget tilfredse med udenrigsministerens understregning af behovet for at lette kontakten mellem Danida og især de mindre virksomheder. Og det får mig også til at stille det spørgsmål, hvordan vi i det hele taget kan inddrage så mange private initiativtagere som overhovedet muligt i det praktiske u-landsarbejde. Jeg tænker f.eks. på et så stort område som det, de mange missionselskaber tager sig af. Hvordan kan man skabe et mere smidigt samarbejde mellem Danida som den offentlige instans og så de private initiativtagere?

Det, det drejer sig om, er, at vi skaber det bredest mulige folkelige engagement i det praktiske u-landsarbejde. Det er det, der fremfor alt kan være med til at skabe en positiv folkelig opbakning bag u-landsbistanden.

Riishøj (SF):

Vi skal også fra SFs side hilse velkommen, at vi har fået disse rapporter, og vi mener som de andre ordførere, at det er en meget vigtig debat. Det vedrører trods alt en statslig bevilling, der i løbet af få år vil komme op på omkring 7 mia kr.

Det er også et gammelt ønske, at vi får en nærmere undersøgelse af forvaltningen. Ønsket går jo tilbage til Ole Bang-udvalgets rap-